

U nastavku prenosimo zapisnik dela današnjeg ročišta koji je pripremila novinarka KoSseva, Milica Radovanović. Zapisnik ne predstavlja veran transkript iskaza osumnjičenih i u njemu je izostavljeno svedočenje poslednjeg osumnjičenog, M. O.

Sudija za prethodni postupak u ovom slučaju je Ljiljana Stevanović iz Osnovnog suda u Mitrovici, a tužilac Ibrahim Fejza iz Osnovnog tužilaštva u Mitrovici.

Svedočenje osumnjičenog P. M. koji je imao vidljive povrede lica, a sam je prijavio i povrede grudnog koša

U pola 7 od kuće sam odvezao decu i ženu u školu i na posao i vratio se kući. Na putu do kuće sreo sam se sa rođakom i okrivljenima u dvorištu i pitao *šta se dešava, ima neke gužve na putu*. Dobio sam tada poziv od supruge, a policija je naišla i tražila da isključim telefon. Nisam siguran da li sam uspeo da ga isključim jer tada su policajci izdali naređenje da legnemo na zemlju i vezali su nas. Sledeći je došao i šutnuo me čizmom u predelu grudnog koša i odveli nas u njihovo vozilo gde su nastavili sa maltretiranjem, udaranjem, psovanjem, vređanjem. Onda su mi vratili telefon i stavili ga u džep. Opet me je zvala supruga, pitao me je policajac pored mene *ko je to*, nakon što sam odgovorio, mislim da ga je dodatno iritiralo zvono na mom telefonu, svirala je pesma Marš na Drinu, i da je zato nastavio da me tuče po glavi i celom telu.

Svedočenje osumnjičenog D. D. koji je imao vidljivu poderotinu na glavi, a sam prijavio i nagnječenje od šutiranja i gaženja u predelu rebara i posekotinu na levoj cevatici

Juče ujutru ja sam oko 7.15 – 7.20 bio u svom domu, i deca i žena rekli su da se čuju sirena za uzbunu i s obzirom na to da je jedan deo mojih zadataka na poslu i da javljam za bilo kakve moguće neredne, incidente, bilo šta što bi moglo da naruši bezbednosnu situaciju, ja sam u obavezi da o tome odmah obavestim svog supervizora. Pokušao sam prvo mobilnim telefonom da ga dobijem, na dva njegova broja, međutim oba su bila isključena. S obzirom na to da sam u obavezi da mu javim, obukao sam se i seo u svoj auto i odvezao se u pravcu njegovog prebivališta u Zubinom Potoku. Kucao sam nekoliko puta, ali nije bilo odgovora nekih tri do četiri minuta. Nakon toga otvorio je vrata u bunovnom stanju, rekao sam mu da se nešto dešava ali da ne znam šta je i da se čuju sirene za uzbunu. *Ok. Dobro. Vidi*. Rekao je šef i zatvorio vrata. Sišao sam niz stepenište njegove kuće i došao do auta. Prekoputa njegove kuće je osnovna škola i video sam da neka deca idu u školu. U tom trenutku supruga me je pozvala na telefon i pitala šta se dešava. Rekao je da je u Zubinom Potoku mirno i pitala me *da li da deca idu u školu. Pa neka idu, ovde u Zubinom Potoku nema ništa*, rekao sam joj. Pored stana mog šefa postoji restoran Hram, gde sam ušao, naručio kafu i seo na terasu. Čitao sam novine, pokušavao da dođem do informacija na telefonu i video da ima neka akcija ROSU u selu Rudare. Ja sam pomislio da je to tamo i da je u Zubinom Potoku sve mirno. Krenuo sam do majke i sestre u njihovu porodičnu kuću da ih vidim i pored puta su bila parkirana neka vozila, a u daljini 500 do 600 metara video sam da gori nešto, video sam dim, kako su jedan ili dva kamiona parkirana ispred tog dima. Onda je krenulo oklopno vozilo da gura te kamione. Video sam da je to neka ozbiljna situacija i komšijama M-vićima rekao *ljudi dajte da se sklonimo, ovo je policija, pustite ih da rade svoj posao*. M-viće su bili blizu svog imanja, svojih kuća. Tada pokušavam da dobijem šefa. Ulazim u dvorište M-vića sa njima, tu su im bile i porodice, žene i ćerke i u tom momentu

dobijam poziv od mog šefa. Pita me *gde se nalazim, šta se dešava*. Kažem mu da je ovde policija ROSU i da je haos. On me pita *je li tu neko od rukovodioca*, a ja mu kažem da nikog nisam video i u tom momentu kada završavam taj razgovor, prilazi policija prema nama, silazi sa glavnog puta i ulazi u dvorište M-vića koje je od 100 do 150 metara od glavnog puta sa uperenim oružjem. Ja sam podigao svoju legitimaciju i na srpskom i na albanskom i engleskom rekao da sam UN osoblje, predstavio se, identifikovao se. Međutim, policija mi tada govori da legnem na tlo, uzima mi identifikaciju iz ruke i počinju da me biju. Primetio sam da su i sve ostale ljude oko mene pohapsili i da su svi bili tučeni. Niko se nije branio ni bežao, čak ni dve žene supruga i ćerka I. M. i one su bile vezivane i bačene na pod. Onda su me izvukli iz te grupe i nastavili da me biju i sa druge strane kuće i govorili *ništa UN, umri UN* i tako neke psovke.

Imam povišeni pritisa, treba da pijem lekove, tada mi je trebala doza, ali oni za to nisu imali sluha. Nakon toga odvedeni smo u policijsku stanicu u južnom delu Mitrovice. Policija koja je tamo bila, bila je profesionalna i nikoga od nas nisu dirali. Objasnio sam im oko problema sa terapijom da moram redovno da je uzimam, pozvali su ekipu koja je došla i koja mi je previla levu nogu i dala injekciju i onda su me odveli u pritvor. Onda su me posetili predstavnici UN-a, i nakon što sam se i njima požalio na zdravstveno stanje, dozvoljeno mi je da odem u bolnicu.

Svedočenje osumnjičenog T. M. koji je imao vidne povrede na licu, čvoruge na glavi i zapušenu levu bubnu opnu

Nisam bio na mestu gde su bile barikade, niti sam se nalazio na putu. Bio sam u dvorištu kuće rođaka sa ostalim uhapšenima, a većina su mi rođaci i dvorište kuće se nalazilo i više od 150 metara od magistralnog puta. Što se tiče rada policijskih službenika ROSU, pristup prema nama im je bio brutalan, agresivan i krajnje nehuman iz prostog razloga što kada su dotrčali do nas sa oružjem i kada su počeli da viču na nas, gde smo mi tom prilikom zalegli, oni su vikali na albanskom, legli smo na zemlju, oni su ne samo nas muškarce koji smo se nalazili tu, već su počeli da tuku i moju majku i moju sestru. Zatim su nas vezali i tokom sprovođenja do njihovih vozila, udaralo me je više njih. Kako smo prolazili usput, kako se ko našao, tako me udarao po celom telu. Tokom sprovođenja do vozila, negde na tom potezu su mi ispala i dokumenta i mobilni telefon. Kada su me ubacili u vozilo, više policijskih službenika me je tako vezanog udaralo po celom telu, a neki od njih su me udarali kundakom od puške, šanžerom od puške i službenom kacigom.

Stanujem u Bačkom Tetovcu ali garantujem da ću se javljati na svaki poziv i ročište, ja isključujem bilo kakvu sumnju u moje bekstvo, jer ako bi tako nešto uradio, ili pokušao da uradim, ne bih mogao da vidim svoju porodicu koja živi na Kosovu.

Svedočenje osumnjičenog, M. M., vidno povređenog po glavi, licu, rukama, a žalio se i na bolove u celom telu

Ustao sam oko 7 sati i pošao na posao u Kosovsku Mitrovicu, kada sam ulazio u auto čuo sam neku galamu, sišao do puta na 200 metara od kuće i video u krivini gde je bila barikada da se nešto dešava. Pošto prethodne večeri nije bilo struje zbog nevremena, signal je bio loš, nisam mogao da se informišem. Krenuo sam do strica da sazna šta se dešava da li da ide na posao. Sreli smo se, moji rođaci i

ja, i tada smo videli da asfaltom prolaze jedinice ROSU sa puškama, jedni si otišli u pravcu Zubinog Potoka, a jedna je krenula ka nama sa uperenim puškama, i nešto su nam govorili na albanskom, legli smo od straha u dvorište, a oni su prišli i počeli da nas biju bez ikakvog upozorenja, legitimisanja, pretresa, ili bilo čega. Niko od navedenih nije pružao otpor. Ubacili su nas u policijsko vozilo, u dva policijska vozila smo bili i tu su nas tako vezane i dalje udarali, mene po celom telu i odvezli do policijske stanice u Južnoj Mitrovici.

Imam otvorenu ranu na glavi. Sumnjam da ima dva slomljena rebra, ali su mi u bolnici rekli da nije ništa, ipak, trpim bolove.

Svedočenje osumnjičenog I. M., koji nije mogao da stoji od bolova, a imao je vidljive povrede glave

Ustao sam pola 7, da nahranim živinu i čuo sam rafalski pucanj i pomislio sam da se neko negde rodio pošto je to običaj u našem kraju. To se ponovilo i onda sam rekao članovima porodice da se nešto desilo, ali da moramo da idemo na posao. Tada je do mene stigao i moj bratanac M. M. ispred moje kuće u moje dvorište. Nismo znali šta se dešava, ali je tada stigao i D. D. i rekao nam da se nešto na magistralnom putu događa. Mi smo bili u dvorištu i vrlo brzo do nas je došla jedna grupa policajaca ROSU i vikali *lezi dole*. Gledao sam kako biju moju ćerku, moju ženu, moga sina, bratanca i sve nas koji smo danas ovde, a mene su najviše udarali po raznim delovima tela i nogama i rukama. Stavili su nam lisice, a onda odveli prema policijskom vozilu i policajac koji me je vodio ka vozilu, udarao je kundakom puške, usput, po staklima mog i automobila mog sina i odveo nas u vozilo odakle smo prebačeni na jug. Dok sam bio u policijskoj stanici na jugu pozlilo mi je, osetio sam da mi je rebro puklo i bilo mi je muka, skinuli su mi lisice i odveli me u bolnicu. Nalazi kažu da nema preloma, ali ja se loše osećam.

Šesti osumnjičeni, M. O., imao je vidne povrede, zatvoreno i plavo oko, previjenu povreda iznad levog kuka, a sam je prijavio i povrede na rebrima i na leđima.